

ŠENTJANŠKI glas

Letnik XIX, številka 44

GLASILO KRAJEVNE SKUPNOSTI ŠENTJANŽ

december 2018

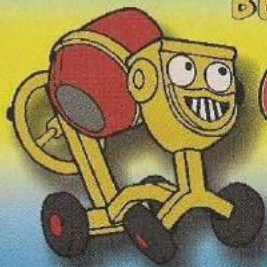

armirane cevi
profili in trakovi PVC
črte za tenis
oddajanje poslovnih prostorov

Cesta na Bokalce 3b, 1000 Ljubljana
Telefon: 01/2568-023
Delavnica: 040/845-524
E-mail: anton.repovz@antonr.si
Splet: www.antonr.si

HALO BETON

BETONARNA TREBNJE

031 644 300

HALO BETON d.o.o.
07/34 82 400
halobeton@gmail.com

tesarstvo
prevoznništvo

Martin Zupan, s.p.
Kladje 1, Šentjanž
041 352 704

krovstvo

ŠpanLes

GMP PRIJATELJ D.O.O.

Podboršt 15
8297 Šentjanž

E: andrejprijatelj@siol.net

JOMALES
Gozdarske storitve

Jože Klun s.p.

Šentjanž 40c, 8297 Šentjanž

Mtel.: 051 394 023

POSEK · SPRAVILO · ODKUP

REJC MARIJA s.p.
KRMELJ 51

PREHRANA PRI MARJANI,
GOSTIŠČE BARBARA

PRI NAS VAM NUDIMO

- **NEDELJSKA KOSILA**
- JEDI PO NAROČILU
- PIZZE, MALICE
- SPREJEMAMO ZAKLJUČENE DRUŽBE DO 140 LJUDI

Sprejemamo naročila za torte in potice

Tel.: 07 8184 123, GSM: 031 652 429

DOSTAVA HRANE NA DOM ALI ŽELJENO MESTO (Chetering)

Fasaderstvo, slikopleskarstvo,
adaptacije, polaganje ploščic,
suhomontažni sistemi.

ANJA BAR
Šentjanž

GRADBENIŠTVO VLADIMIR ODLAZEK s.p.
OSREDEK 12, 8297 ŠENTJANŽ

tel. 040 751 931

mleko,
probiotični sadni jogurti,
navadni jogurti,
sladka skuta,
maslo, kajmak, sir za žar,
pregreta smetana

Kmetija Kranjc

Budna vas 26a, Šentjanž
tel.: 041/557-908

Spoštovani bralci in bralke Šentjanškega glasa,

kako res hitro čas beži ... Nedolgo nazaj smo se veselili pomladnega sonca in hvalili z obilnim jesenskim pridelkom, in glej ga zlomka, že so tu božično-novoletni prazniki, ko sorodnikom in prijateljem pošiljamo voščilnice z lepimi željami. December je čas obdarovanj, sladkih dobrot in nenazadnje tudi dobrih misli. Žal pa se vse pogosteje praznično vzdušje v nizu komercializacije prestavlja že v drugo polovico meseca novembra, ko trgovci v izložbe in na police postavljajo očem vabljive izdelke, ki jih ljudje v naglici nakupujemo in tako podležemo tej božični noriji. Prepogosto pozabimo, da pomen praznikov ni obdarovanje, ampak da namenimo pozornost drug drugemu ter tako poglobimo naša prijateljstva in odnose. Zapomnimo si, da je mesec december mesec čarobnosti in priložnosti, ko se še posebej povežemo z najbližjimi, svojo družino in otroki. Ravno slednjim se v tem mesecu dogodi toliko zanimivega in nenavadnega ... Veselijo se prihoda treh dobrih mož: Miklavža, dedka Mraza in Božička, izdelovanja adventnega venčka, skupnega okraševanja smrečice in nenazadnje peke slastnih piškotov ter prvih snežink. Res je, da vsi pričakujemo majhno pozornost, a bistvo darila je ravno to, da mu dodamo pridih osebne note. Zagotovo se strinjate, da ima darilo, ki ga sami izdelamo kljub svoji nedovršenosti več duše kot tisti, ki smo ga ravnokar kupili. Praznični decembrski čas nas je resnično že pošteno objel, saj so se tudi vasi spremenile v pravljичno podobo tisočerih lučk, ki se svetlikajo v čarobnem zimskem ivju. Tudi članom uredniškega odbora našega krajevnega časopisa je iztekajoče se leto minilo, kot bi tlesknil s prstom. Hvaležni smo vam, dragi krajan in krajanke, da niste prenehali s pošiljanjem svojih prispevkov, ki ne bogatijo le sam Šentjanški glas, ampak marsikomu ob listanju in branju narišejo nasmeh na obraz. Obljubljamo vam, da vas bomo razveseljevali tudi v prihodnjem letu. Naj bodo božični prazniki nepozabno lepi, prepleteni z obilico notranjega miru, radosti in zadovoljstva. Naj vam prihajajoče novo leto prinese zvrhan koš zdravja, smeha, uspeha, optimizma in pozitivne energije. Srečno v letu 2019 vam želiva

Vesna in Petra.

CENIK OGLASNEGA PROSTORA

Objava Vašega oglasa v posameznem izvodu – eni številki	Objava Vašega oglasa v vseh treh številkah ŠG letnika 2019 - POPUST!
Zadnja stran, barvna	Zadnja stran, barvna
1/1.....250€	1/1.....650€
1/2.....150€	1/2.....400€
1/4.....100€	1/4.....250€
1/8.....80€	1/8.....180€
Notranja stran, barvna	Notranja stran, barvna
1/1.....200€	1/1.....500€
1/2.....150€	1/2.....400€
1/4.....100€	1/4.....250€
1/8.....60€	1/8.....150€
Prva stran, barvna	Prva stran, barvna
1/8.....150€	1/8.....400€

Šentjanški glas

Glasilno krajevne skupnosti Šentjanž
Izdaja: Krajevna skupnost Šentjanž
Uredniški odbor:

Petra Majcen (odgovorna urednica),
 Vesna Perko (glavna urednica),
 Simona Razpet (lektoriranje),
 Jože Puc, Boštjan Repovž, Milan
 Sotlar (oblikovanje) in Jože Repovž.

Prispevki:

zunanji sodelavci

Slika na naslovnici:

Jože Puc

Naslov:

Šentjanški glas – uredništvo,
 Šentjanž 22,
 8297 Šentjanž

E-mail: info@sentjanz.si,

www.sentjanz.si

Šentjanški glas je vpisan v razvid
 medijev, ki ga vodi Ministrstvo za
 kulturo RS pod zap. št. 1557.

Oglasno trženje:

Turistično društvo Šentjanž

Tisk: Vinko Podlogar s.p. Radeče

Naklada: 500 izvodov

Cena: 0,01 EUR

Oglasna sporočila niso lektorirana. Za vsebino oglasa je odgovoren naročnik. Pridržujemo si pravico do krajšanja in oblikovanja gradiva. Fotografij in rokopisov ne vračamo. Fotografije, ki niso del člankov, so iz arhiva TD Šentjanž.

V soju novoletnih luči vsako leto znova zažarijo upanje, pričakovanje novega začetka, obljube, veselje ... Uredništvo Šentjanškega glasa z novo izdajo časopisa v vaša domovanja prinaša veliko užitkov ob prebiranju najnovejših šentjanških novic, poleg tega pa vsem našim krajanke in krajanom želi zdravja, sreče, notranjega miru in čim več polno doživetih najlepših trenutkov, ki bodo vam in vašim najdražjim za vedno ostali v srcih zapisani z veliko začetnico.

uredniški odbor šentjanškega glasa

SPOŠTOVANE KRAJANKE, SPOŠTOVANI KRAJANI!

Prišel je čas, da se spomnimo svojih dosežkov čez leto. Še vedno veliko pozornosti posvečamo prevoznim potem, saj varna pot pomeni varnejše življenje. Utrdili smo makadamske poti proti Rupi ter družini Bajt v dolžini 2000 m in jih opremili z odtočnimi kanali. Posuli smo naslednje poti: proti cerkvi na Kalu, Šentjanž–Birna vas ter odsek v Kamenškem do Mirtovih. Asfaltirali smo cesto Hinje–Markovič v dolžini 1100 m, pri kateri je svoj del prispevala Občina Sevnica, saj je vzporedno s tem delom sanirala občinsko cesto skozi Hinje v dolžini 70 m. V teku pa so sanacije udarnih jam na cestah Breško, Kladje, Osredok in Podboršt.

Nismo ostali le na cestah ... Posodobili smo električno napeljavo v mrliški vežici in Kulturni dvorani Šentjanž. Pred mrliško vežico smo postavili tudi dve klopi.

Na Velikem Cirkniku je Občina uredila križišče sredi vasi ter ga opremila s pločniki in javno razsvetljavo. Naša KS pa je vaščanom pomagala pri prenovi vodovodnega sistema v tem delu.

Vsako leto del sredstev namenjamo krajevnim društvom, ki skrbijo za razvoj, zabavo, spomine, kulturno obogatitev in nasploh kratkočasenje krajanov našega Šentjanža. Poleg osnovne šole so tudi društva vodilna sila kraja in prav je, da se jim vsakoletno in ob obletnicah izkaže podporo v obliki finančnih sredstev.

Iztekel se je moj drugi mandat. Izvolili smo nov Svet Krajevne skupnosti Šentjanž. Želim vam veliko zagona, pripravljenosti do sodelovanja ter čuta za sočloveka. Predvsem pa vztrajnosti in ljubezni do domačega kraja. Utrujen, a hkrati zelo ponosen, da sem bil v preteklih 12 letih del skupine, ki se je trudila za dobrobit nas vseh. Hvala svetnikom za vso pomoč, hvala Občini Sevnica za sodelovanje, iskrena hvala OŠ Milana Majcna Šentjanž, njenim zaposlenim in učencem za vsakoletno prireditve ob prazniku KS, hvala tudi društvom, predvsem pa hvala vsem Vam, spoštovane krajanke in cenjeni krajan, da vam ni vseeno. Hvala za vašo podporo, vašo mnenja, ki so tako ali drugače pripomogla k moji osebni rasti.

Povsem na koncu želim vsem skupaj miren, blagoslovljen božič ter vse dobro v novem letu 2019.

Boštjan Krmelj, predsednik KS Šentjanž

SPOŠTOVANI KRAJANKE IN KRAJANI KRAJEVNE SKUPNOSTI ŠENTJANŽ!

Občina Sevnica

Ob zaključku koledarskega leta nekoliko več pozornosti usmerjamo v oceno iztekajočega se obdobja, saj je ob prepoznavanju uresničenih ciljev in napredka praznovanje še bolj iskreno, iskriivo in sproščeno. Življenje v domači krajevni skupnosti ste skozi vse letne čase lepšali številni krajan,

društva in organizacije. Pestro pa je bilo tudi na področju investicij.

Radi rečemo, da je kuhinja srce doma. Z veseljem je šentjanška šola v zadnjih tednih pozdravila to zelo pomembno novo investicijo, ki po že izvedeni energetske sanaciji in novogradnji telovadnice pomeni še en velik premik na področju razvoja šolstva v Šentjanžu. Opravljenih je bilo tudi več posodobitev cestnih povezav in del na vodovodnem omrežju.

Kakovostno, ustvarjalno in ambiciozno okolje za življenje krajanov vseh območij občine bo vselej ena ključnih nalog lokalne skupnosti. Občina Sevnica bo tudi v bodoče negovala in krepila dobro sodelovanje in se aktivno vključevala v uravnotežen razvoj vseh krajevnih skupnosti sevnške občine. Verjamem, da bomo predstavniki Občine, občinskega sveta in Krajevne skupnosti, ki nam je bilo dano zaupanje občanov za nadaljnje delo na nedavnih volitvah, delovali v slogi in znali iskati prave odgovore za uspešen nadaljnji razvoj.

Želim vam lepo preživete praznične dni, v novem letu 2019 pa veliko osebnega zadovoljstva, zdravja in uspehov.

Srečko Ocvirk, župan Občine Sevnica

Ko nam misli odplavajo daleč nazaj, do koticčka gozdne jase ali zasneženega sadovnjaka, ki smo ga videli nekega veselega dne, imamo občutek, da smo se pravkar dotaknili sreče. Tudi v Novem letu naj bo Vaš korak odmeven, Vaša beseda pogumna, Vaše življenje iskriivo, ustvarjalno in polno ...

KONSTITUIRAN NOV SVET KRAJEVNE SKUPNOSTI ŠENTJANŽ

V četrtek, 13. decembra, je potekala ustanovna seja Sveta Krajevne skupnosti Šentjanž. Za novega predsednika krajevne skupnosti je bil soglasno izvoljen **Boštjan Repovž**, za podpredsednico pa **Petra Majcen**. Na letošnjih lokalnih volitvah izvoljeni novi člani Sveta Krajevne skupnosti Šentjanž so še:

volilna enota 1 (Šentjanž, Birna vas, Koludrje, Hinje in del naselja Srednik od hišne številke 10 do 31): **Dejan Skoporc**;
volilna enota 2 (Budna vas, Cerovec in del naselja Srednik brez hišnih številk od 10 do 31): **Franc Ajnhar** in **Mojca Vozel**;
volilna enota 4 (Leskovec v Podborštu): **Maja Skoporec**;
volilna enota 5 (Podboršt in Štajngrob): **Gašper Zupan**;
volilna enota 6 (Kal pri Krmelju in Kladje pri Krmelju): **Marjetka Erman**;

volilna enota 7 (Veliki Cirk in Svinjsko): **Jože Dragan** in **Petra Jazbec**;

volilna enota 8 (Osredok pri Krmelju): **Irena Odlazek**;

volilna enota 3 (Kamenica, Kamenško) v Svetu Krajevne skupnosti Šentjanž v tem mandatu nima svojega predstavnika, ker na volitvah ni imela svojega kandidata.

V teh dneh že poteka primopredaja dela s strani starega predsednika novemu predsedniku in kreiranje finančnega načrta za naslednje leto. Novi člani sveta so intenzivno zagrabili za delo, zato so kakršni koli predlogi za izboljšave, ki

jih lahko posredujete svetnikom iz vaše volilne enote, še kako dobrodošli.

V občinski svet sta bila iz naše krajevne skupnosti ponovno izvoljena **Danica Kramžar** in **Ivan Orešnik**.

Vir: Krajevna skupnost Šentjanž

PRAZNIK KRAJEVNE SKUPNOSTI ŠENTJANŽ

V petek, 26. oktobra, se je v Kulturni dvorani Šentjanž odvijala prireditev v počastitev praznika krajevne skupnosti Šentjanž, ki ga praznujemo v spomin na boj Milana Majcna in Jančija Mevžlja pred 77 leti v Murncah.

Izviren kulturni program, na katerem so predstavili društveno življenje v naši krajevni skupnosti, so že tradicionalno pripravili učenci in učiteljice naše osnovne šole. Sledil je nagovor predsednika Krajevne skupnosti Boštjana Krmelja, v katerem je povzel opravljeno delo v minulem letu, ter pozdrav župana Srečka Ocvirka.

Tudi letos so podelili priznanja krajevne skupnosti. Ob 10-letnici delovanja so priznanje prejeli Šentjanški jurjevalci, ob svoji 20-letnici pa Ljudske pevke Solzice. Obe skupini sta z ubrano pesmijo tudi popestrili dogodek. Ravnateljica osnovne šole Marija Brce je ob tej priložnosti še predala simbolično darilo v zahvalo veteranom PGD Šentjanž, ker vsako leto prvi teden v septembru vestno skrbijo, da naši šolarji varno prihajajo v šolo.

Dogodku je sledilo prijetno druženje ob kapljici Društva vinogradnikov Šentjanž in dobrotah Aktiva kmečkih žena Budna vas.

P. M.

Alojz Rozman

Alojz Rozman je eden starejših krajanov iz zaselka Suha Gora na začetku Svinjskega, ki ima zanimivo življenjsko zgodbo. Ta bi lahko bila vzgled glede skromnosti, strpnosti, vzdržljivosti ter nenazadnje pripadnosti družini vsem nam mlajšim, ki včasih mislimo, da nam je najbolj hudo.

Gospod Lojze, vemo, da ste se rodili Pepci in Francu Rozmanu na Suhi Gori, kako sta se starša spoznala in koliko otrok sta imela?

Oče se je priženil sem iz Škurševca, to je vas pod Trščino v tržiški fari. Zelo zanimivo pa je, da sta se našla dva, ki sta imela enaka priimeka in nista bila nič v sorodu. Tako je mama obdržala svoj priimek. To je bila manjša domačija z nekaj njivami in travniki ter z dvema ali tremi živalmi v hlevu.

Rodil sem se leta 1933 in imam samo enega mlajšega polbrata, ki je bil bolj posveten in si je dom ustvaril v Mokronogu, sedaj je pa v domu ostarelih v Trebnjem.

Niste bili še veliko stari, ko se je začela druga svetovna vojna, pa vendar se dobro spominjate tega obdobja?

Dobro sem začel hoditi v šolo, ko se je začela vojna. Šolo sem najprej obiskoval na Cirkniku, potem na Kalu, dokler niso požgali šole, nato pa zopet na Cirkniku. V vojnem času je bilo veliko strahu. Srečal si vojake iz Italije, Nemčije, partizane, domobrance in vsi so ustrahovali ter hoteli imeti kaj za pod zob. Zelo je bilo težko, večkrat ni bilo kaj dati v lonec, zato smo bili veseli vsake hrane. Je pa res, da je mama znala s skromnimi stvarmi narediti okusne jedi. Večinoma smo jedli jedi na žlivo, če je bilo zabeljeno, je bilo »angelsko«, meso je bilo malokrat na jedilniku, večinoma le za praznike, zato smo jih bili še bolj veseli. Proti koncu vojne sem že začel hoditi

pomagat na okoliške kmetije, vmes pa sem hodil še v šolo, da sem imel potem priznanih vsaj nekaj razredov.

Že zgodaj ste začeli sami služiti kruh. Je bilo lahko dobiti delo? Najprej se mi je šlo seveda za delo in zaslužek, vesel sem bil, ko se mi je ponudila prilika za stežača. Ko je šentjanški župnik adaptiral gospodarsko poslopje, sem šel pomagat pripravljat malto zidarjem; za pet dinarjev sem delal cel dan in to z veseljem. Potem sem kar nekaj let delal na gozdni skoraj za »tringelt«, ni se štelo niti v delovno dobo; verjetno zato, ker jih še nisem imel petnajst. Vse sem delal, kar se je ponudilo, a prednostno sem šel rad z zidarjem in takega dela je bilo dovolj, ljudje so nas imeli radi in bili smo cenjeni. Vmes sem bil tudi v jugoslovanski vojski in od takrat nisem bil več na morju.

Kot vem, ste kmalu našli dekle, ki je potem postalo vaša žena in s katero sta si ustvarila družino s petimi otroki. Je bilo težko priti do lastne hiše?

Kar nekaj časa je minilo, da je Slugatova Jožica iz Ovsenega spoznala, da jo rad vidim. Bila je lepa punca. Delat je hodila v Steklarno Hrastnik, kasneje pa v Zadrugo Šentjanž. Najprej sva živela pri njenih starših na Ovsenem. Tam sva pomagala na kmetiji in v tistem času dobila prvega sina. Potem smo se preselili v najeto hišo v Vinji Vrh. V tem času sem jaz dobil redno delo zidarja v Gradbenem podjetju Grosuplje. Tisti čas smo gradili bloke v Trebnjem. Tja sem se vozil kar s kolesom; tako sem bil v eni uri doma. Težko je bilo pozimi, ko je bilo treba gaziti po snegu.

Še dobro, da sem znal doma sam marsikaj narediti. Izdeloval sem škafe, stole, kakšen sod sem popravil, tudi posteljice za otroke sem naredil. Žena je pa gospodinjala, pazila na otroke, delala na njivah, redila prašiče, kasneje smo imeli tudi nekaj govedi. Od očeta sem dobil v Suhi Gori parcelo, kjer je nekdanja stala manjša hiška, tako je želja, da bi imeli enkrat svojo hišo postala izvedljiva. Po sedmih letih smo se preselili v Prkajново hišo, da smo bili bližje in smo lahko korak za korakom delali svojo hišo.

Družina se je večala. Preden smo uspeli dograditi hišo, sva imela tri sinove in hčerko, po preselitvi sva dobila še eno hčerko. Otrokom sva poskušala nuditi vse najboljše, kolikor se je dalo in z vsemi sem zelo zadovoljen.

Že od leta 1952 ste član PGD Veliki Cirk. Pred petimi leti vam je bilo podeljeno častno članstvo. Kako se spominjate delovanja pri gasilcih?

Takrat je bil gasilski dom pokrit s slamo; streho so mojstri uredili, nas je pa doletela notranja prenova. Spominjam se veselice, ko sem delal v kleti in smo prodali petsto litrov vina, piva pa bolj malo, je bilo predrago, da bi ga pili. Jedli smo kuhane hrenovke, »ajmoht«, čevapčičev pa takrat še ni bilo. Največja veselica je bila na vrtu sredi vasi za vinsko trgatav, takrat smo obesili grozdje visoko nad plesišče in so plesalci dvigovali plesalke, da so »zobale«. Ja, na veselicah se je skoraj po pravilu zmeraj kaj »zravsalo«; eni so se zaradi pijače, drugi zaradi deklet, tako da smo morali velikokrat miriti razgrete glave.

Že nekaj čez trideset let ste v pokoju, se vam je življenje takrat obrnilo na bolje?

Vesel sem bil »penzije«, saj sem potem lahko pomagal tudi pri manjših delih na kmetiji. Ta je prej opravljala žena, pomagali pa so ji tudi otroci. Skupaj in s stroji nam je lažje šlo. Prej je bilo treba vse delati z rokami. Več časa sem imel tudi za kakšno gasilsko tekmovanje in delovne akcije. Na žalost je začela po nekaj letih žena bolehati, tako da je potem bilo za mene težje. Tedaj so pri večjih delih veliko pomagali tudi odrasli otroci.

Kruta bolezen vam je vzela ženo, a se še vedno niste dali, kar nekaj let ste samostojno skrbeli zase.

Res je, polnih dvanajst let sem gospodinjal sam, seveda so mi ob obiskih pomagali otroci. Vedno sem imel polno dela, a

vendar sem si vzel vsako nedeljo čas, da sem šel k maši in pokramljal z znanci in prijatelji.

Kako se pa imate sedaj v domu ostarelih v Loki pri Zidanem Mostu? Vidim, da radi pridete še domov, ste veseli, ko vas pridejo svojci iskat?

Začele so se težave z ravnotežjem. Po padcu sem se zdravil v bolnici, a po vrnitvi nisem bil več samostojen. Zato sem hvaležen, da so mi domači omogočili, da sem šel v dom. Povem, da je to zame pravzaprav brezskrben del življenja. Imam streho, toplo hrano, oskrbo, če me kaj muči, pride zdravnik, tako da se imam lepo, sem pomirjen in umirjen. Seveda sem zelo hvaležen, da me pridejo iskat domači ob koncu tedna, saj grem rad z njimi domov. Tako ostanem v stiku z domačim okoljem in dobim razne informacije. O tem se potem pogovarjam med tednom s sostanovalci.

Z gospodom Rozmanom se je pogovarjal Zdravko Remar.

Turistično društvo Šentjanž

9. POHOD PO POTEH MILANA MAJCNA

Sobota, ki je datumsko najbližja 29. oktobru, je v Šentjanžu že tradicionalno rezervirana za Pohod po poteh Milana Majcna. V sklopu krajevnega praznika, ki ga v Šentjanžu praznujemo v spomin na junaški boj Milana Majcna in Jančija Mevžlja, Turistično društvo Šentjanž v kraj povabi pohodnike od blizu in daleč. Letošnji pohod je bil že deveti po vrsti. Zelo nas veseli, da so se na pot letos podali tudi učenci OŠ Milana Majcna Šentjanž. Vreme je v jutranjih urah kazalo nekoliko

kisel obraz, ampak skupino domačinov in tudi tistih, ki so k nam prišli v goste, to ni odvrnilo od pohoda po predvideni poti. Po okrepičnem požirku Metinega čaja iz Gostilne Repovž, »cvetinmajstra«, grizljaju Mirinih domačih rogličkov in pozdravnem nagovoru predsednice Turističnega društva Šentjanž je pohod v pršu jesenskega dežja, ki ga je tu in tam poskušalo pregnati sonce, potekal v prijetnem vzdušju. Krajši postanek med potjo smo si privoščili pri mejnem kamnu v Hinjah, nato pa nadaljevali proti Murncam. Tam so nas pričakali prizadevni člani krajevnega odbora ZZB NOB Šentjanž. Po krajši slovesnosti, na kateri je Rezka Repovž slikovito orisala dogajanje pred 77 leti in opozorila na to, kako pomembno je, »da spomin na te dogodke ohranjamo in razvijamo dalje, da jih cenimo, pravilno uporabljamo in resnično in pravično zapišemo v svojo zgodovino«, ter po recitalu Staneta Gorenjca so nam člani krajevnega odbora ZZB NOB Šentjanž pripravili bogato pogostitev. Sledil je še spust po gozdni poti proti Šentjanžu, kjer smo pot sklenili.

Nedvomno je za nami prijeten dan, združen s koristnim. Lepo vabljeni naslednje leto, ko se bomo po poteh Milana Majcna podali že desetič.

Petra Majcen

8. ŠENTJANŠKA TRŽNICA Z OTVORITVIJO RAZSTAVE DEL ARTEKO ŠENTJANŽ 2018

»Naj sevniška občina postane prva občina v Sloveniji, ki bo prepovedala uporabo plastičnih vrečk.« (Anton Komat)

Komat, ki je pozval, naj sevniška občina postane prva občina v Sloveniji, ki bo prepovedala uporabo plastičnih vrečk.

Kot že sedmič do sedaj se je zadnje septembrsko nedeljo v Šentjanžu veliko dogajalo. V organizaciji Turističnega društva Šentjanž so najrazličnejši rokodelci, pridelovalci domače hrane in gospodinje na prodaj postavili svoje izdelke in pridelke. Dogajanje so v svojem hramčku še dodatno popestrili in nadgradili tudi člani Društva vinogradnikov Šentjanž in učenci Osnovne šole Milana Majcna Šentjanž. Natanko ob 11. 11 uri pa se je na prostoru pred Gostilno Repovž zgodila otvoritev razstave del letošnjih ArtEko dogodkov. Edinstveno galerijo na prostem, na steni Repovževe štale, so ozaljšala dela umetnikov, ki so v začetku julija ustvarjali na domačiji Felicijan v Peklu pri Šentjanžu in bienalno štirinajst dni prej na Gradu Podsreda. Umetniki so opozarjali na problem plastike, ki so jo uporabljali kot material za ustvarjanje ter jo na ta način reciklirali. Kako zelo nespametna in obstoju človeštva, najrazličnejšim živalskim vrstam in naravi nasploh grozeča je uporaba plastike, je na dogodku opozoril tudi publicist in okoljevarstvenik Anton

Na prireditvi je zbrane nagovoril tudi župan Srečko Ocvirk. Na sami otvoritvi je bila prisotna tudi večina umetnikov, ki je letos ustvarjala na ArtEko dogodkih. Pod taktirko Jerce Šantej so tako svojo umetniško slo v duhu plastike izživel Ana Žerjal iz Kopra, Tomaž Dernovšek – Vinči iz Hotiča pri Litiji, Mojca Marija Vilar iz Domžal, Marko Kovačič iz Ljubljane, Jože Šubic iz Maribora, Toni Vučajnk iz Dobove, Judith in Tone Zgonec iz Boštanj, Matic Svažič in Ana jazbec iz Sevnice, Dime Temkov iz Makedonije, Maja Briski in Zaneto Paulin s Hrvaške ter Ksenja Gorenak in Tina Konec s Štajerske. Dogodek je nepozabno popestril duet Zoran Košir na kitari in Andrej Fon na saksofonu. V nedeljo je bilo v Šentjanžu »peklensko« lepo. Če se nam tokrat niste mogli pridružiti, vas že danes vabimo, da nas spremljate naslednje leto.

Petra Majcen

Krajevni odbor za vrednote NOB Šentjanž

SPOMINSKA SLOVESNOST NA VELIKEM CIRNIKU

V soboto, 20. oktobra, je pod organizacijo krajevnega odbora ZZB NOB Šentjanž na Velikem Cirkniku pri Šentjanžu potekala spominska slovesnost ob 75. obletnici bojev 12. partizanske udarne brigade.

12. slovenska narodnoosvobodilna udarna brigada je bila del 15. divizije narodnoosvobodilne vojske; drugače imenovana tudi Štajerska brigada. Formirana je bila v Mokronogu 24.

septembra 1943 iz enega dela Šlandrove in enega dela Gubčeve brigade in je štela 1250 mož. Najbolj znana operacija, v kateri je omenjena brigada delovala, je bila nemška ofenziva 2. štaba SS tankovskega korpusa na Dolenjskem in Notranjskem, imenovana »operacija Wolkenbruch« (Oblak se je utrgal).

Ob 75. jubileju smo se na borce 12. brigade spomnili s kulturnim programom, ki so ga pripravili učenci OŠ Milana Majcna Šentjanž in član Robkove čete. Prisluhnili smo tudi recitaciji pesmi Lastovka, ki je nastala izpod peresa znane aktivistke NOB Ane Gale. Slavnosti govornik na slovesnosti je bil tovariš Tit Turnšek, predsednik Zveze združenja borcev Slovenije, ki nam je približal dogodke izpred 75 let in se dotaknil današnjih dogodkov ustanavljanja paravojaških skupin. Poudaril je, da je to dejanska nevarnost, ki ogroža Slovenijo. Pomembno je tudi, da ne potvarjamo naše zgodovine za petdeset, trideset let nazaj.

Po govoru je sledilo polaganje venca pri spomeniku padlim borcem na pokopališču na Velikem Cirkniku.

Po slovesnosti smo se na prireditvenem prostoru okrepčali in prijetno poklepotali.

Iris Majcen Aupič in Vanda Gorenjc

BRONASTO PRIZNANJE JANEZU REPOVŽU

naše skupnosti in nekaterih društev ter sodeluje pri različnih akcijah v kraju. Zaradi ljudi, ki so pripravljeni sodelovati pri različnih projektih društev, je naše življenje pestrejšje in kvalitetnejše.

Našemu članu Janezu Repovžu čestitamo za bronasto priznanje in si želimo še nadaljnega sodelovanja, vsem krajanom pa želimo veliko lepih dni v novem letu.

Vanda Gorenjc

Meseca novembra naša občina praznuje svoj praznik v spomin na dejanja narodnega heroja Dušana Kvedra - Tomaža in rešitve aktivistov iz nemškega zapora v Sevnici. Zaradi tega 12. novembra poteka slavnostna seja Združenja borcev za vrednote NOB Sevnica s kulturnim programom in podelitvijo priznanj. Letos je za svoje prizadevno delo v KO Šentjanž priznanje prejel Janez Repovž, ki je vsestransko aktiven član

Društvo upokojencev Šentjanž

NAŠE JESENSKE AKTIVNOSTI

Po septembrskem nedeljskem popoldanskem srečanju na Velikem Cirkniku in oktobrskem izletu na Goričko smo 11. novembra martinovali ob lepem petju v »Hiši vina« na Kamenškem. Martinovanja se je udeležilo 37 članov. Družina Jamšek nas je lepo pogostila z domačimi dobrotami. Imeli smo se lepo.

- 103 leta: Franc Sigmund.

Zlato poroko sta praznovala Marta in Jože Knez. Vsem iskrene čestitke.

16. decembra smo imeli prednovoletno srečanje v dvorani v Šentjanžu. V decembru bodo prostovoljci našega društva obiskali vse krajanke, starejše od 80 let, in jih obdarili s skromnim darilcem.

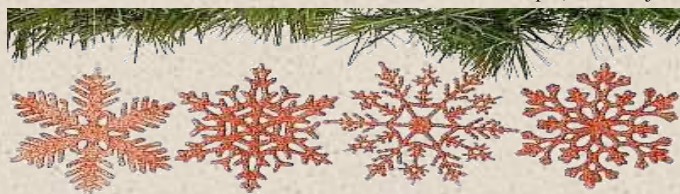
V septembru, oktobru in novembru so praznovali:

- 80 let: Rezi Gorenc in Poldi Nahtigal Klenovšek;
- 85 let: Ignac Gole, Ivanka Repovž in Franc Pelko;
- 90 let: Ivan Strnad;
- 94 let: Anica Bec;
- 97 let: Julka Štih;

V letošnjem letu sta nas zapustila naša do sedaj najstarejša člana, in sicer Amalija Keber v stotem letu starosti in Franc Sigmund v stočetrtem letu. Ohranili ju bomo v lepem spominu.

Želimo vam lepe božične praznike, v novem letu pa veliko zdravja, sreče, medsebojnega zadovoljstva in miru.

Fanika Rupar, DU Šentjanž

KUD Budna Vas

KULTURNO-UMETNIŠKO DRUŽENJE NA BRUNKU

Že kar v hladnem sobotnem popoldnevu 17. novembra smo se zbrali na Brunku pri družini Skoporc - Zavrl na prireditvi v počastitev praznika občine Sevnica.

Naključje ali ne, letos je Kulturno-umetniško društvo Budna vas pripravilo prav prijetno kulturno druženje na meji med dvema občinama Sevnice in Radeč. Kultura in umetnost ne poznata meja, še manj pa prijateljstvo, ki družijo vse ustvarjalce tega večera. Na prireditvi so sodelovali literarni ustvarjalci društva: Marija Bajt, Jožef Žnidarič, Eva Keber; iz Sevnice: Anica Perme, Tanja Košar, Tanja Mencin; iz Krmelja Zlatka Bec; iz KD Franc Bogovič Dobova Jožef in Anica Pirš, Nada Ravnikar - Srpcič in vsestranski sevniški kulturnik Rudi Stopar. Večina sodelujočih se je lani udeleževala literarnih

delavnic z Rudijem Stoparjem v Budni vasi in Krmelju. Za popestritev so Ljudske pevke Solzice zapele nekaj ljudskih pesmi. Povezovalno nit pa je odvijala Magda Sigmund, ki je tudi čestitala v imenu društva vsem občanom za praznik.

Takšnega druženja in prijateljstva si želimo več, so ob odhodu zatrjevali letošnji ustvarjalci večera.

Magda Sigmund, KD Budna vas

DV Šentjanž

MARTINOV VEČER V ŠENTJANŽU

Društvo vinogradnikov Šentjanž je v soboto, 3. novembra, organiziralo Martinov večer, katerega gost je letos bila

vokalna skupina Viline. Izjemne vokalistke, ki prihajajo s kranjske strani reke Save, so s seboj pripeljale svojega umetniškega vodja in magistra solo petja Tineta Beca ter Maja Repovža, dečka, ki se že zelo dobro znajde ob klavinovi. Ob spremni besedi kulturnega programa, ki ga je povezovala Renata Kuhar, so se odstirale tančice njihove tesne medsebojne povezanosti in skupne ljubezni do glasbe.

Viline so uživale v nastopu pred občinstvom, ki jih je nagrajevalo z bučnimi aplavzi in vidnim navdušenjem.

Ko je svoje pesmi dodal še Tine Bec, eno celo ob spremljavi Maja Repovža, smo se kar težko sprijaznili, da se je večer tako hitro končal. Toda ob romantičnem vzdušju zunaj ob hramu, sodih, na katerih so gorele svečke, vinu in prigrizkih smo zlahka zdržali še nekaj ur.

Zagotovo pa smo bili deležni tudi darila z neba, saj je vreme poskrbelo za še bolj prijazen in topel večer, ki se ga bomo z veseljem spominjali.

Renata Kuhar, DV Šentjanž

BLAGOSLOV MOŠTA IZ DRUŠTVENEGA VINOGRADA

Na dan sv. Martina se mošt spremeni v vino, zato se ga praznuje kot praznik vina. V okviru zahvalne nedelje se v Šentjanžu že tradicionalno odvija blagoslov mošta v vino, ki ga

organiziramo člani vinogradniškega društva. Nedeljskega dopoldneva, 4. novembra, smo se krajanje in krajanke Šentjanža zbrali na trgu pred cerkvijo, kjer je gospod župnik Janez Cevec

blagoslovil mošt v vino, ki je rezultat dobre letine, zdravega grozdja in kvalitetne letine ter sence skrbnika društvenega vinograda. Predsednica društva Renata Kuhar je poudarila, da se lahko letos društvo pohvali z lastnim vinom, ki je sestavljeno iz grozdnih jagod 26 različnih vrst trt in so ga lahko obiskovalci tudi poizkusili, botri trt pa v dar prejeli steklenico vina. Zahvalila se je vsem, ki s svojim prostovoljnim delom obogatijo ne le delo v učnem prostoru, ampak tudi društveno dogajanje.

Delo v vinogradu in kleti ni vedno najlažje, pa vendarle vinogradnika jeseni vedno znova preveva občutek zadovoljstva ob kozarčku kakovostnega vina. Kratek kulturni program so s svojim petjem popestrili pevci iz Društva vinogradnikov Šentjanž, del zgodbe zahvalne nedelje pa nikoli ne mine brez dobrot Aktiva kmečkih žena Budna vas.

Vesna Perko, DV Šentjanž

OMPZ Kresnica

MIKLAVŽEV VEČER

Zahvaljujemo se vsem dobrotnikom za pomoč pri nabavi daril ter ekipi, ki je izpeljala prireditve. Veliko različnih nalog je bilo opravljenih, da smo se na koncu lahko vsi zadovoljno razšli.

Renata Kuhar

Lep Miklavžev večer je zbral na trgu pred cerkvijo v Šentjanžu množico otrok s starši, z dedki in babcami. Skupaj smo se veselili prihoda Miklavža s spremstvom, ki je letos zasijal v malce drugačni podobi. Ples parkljev in angelov ob ognju je pritegnil pozornost malčkov, še bolj pa so se razveselili prižiga lučk. Pa tudi pogreti se je dalo, a ne le ob ognju. Topli napitki so zadržali prijetno družino še po končanem obdarovanju, ko se je prijazen mož fotografiral z vsemi, ki so to želeli.

PGD Šentjanž

KVIZ GASILSKE MLADINE

Tudi to jesen so se mlade gasilke in mladi gasilci tradicionalno pomerili v gasilskem znanju in spretnostih. Občinsko tekmovanje je letos potekalo 27. oktobra v Boštanju. Ekipo

pionirk so sestavljale Petra Knez, Laura Kramžar in Zala Krmelj. Ekipo mladincev pa so zastopali Leja Musar, Sara Žganjar in Alex Prijatelj. Vaje so potekale vso jesen, večkrat tedensko, pod budnim očesom mentorice Jasmine Podlesnik. Ure trdega dela, vloženega v vaje, so se obrestovale. Pionirke so premagale vso konkurenco in osvojile prvo mesto, mladinci pa so se uvrstili na odlično tretje mesto. Obe ekipi sta bili nagrajeni s priznanjem in pokalom ter se uvrstili na regijsko tekmovanje.

Regijski mladinski kviz je letošnje leto potekal v sevniški občini. Mlade gasilke in gasilci iz posavske regije so se zbrali 24. novembra na Blanci. Naši predstavniki so lepo zastopali PGD Šentjanž. Pionirke so osvojile nevhvaležno četrto mesto, mladinci pa tretje mesto.

Vsem tekmovalcem se še enkrat zahvaljujem za ves trud in čas, ki so ga vložili v vaje, in jim iskreno čestitam za odlične rezultate. Zahvala gre tudi mentorici Jasmini, ki je svoje znanje delila z mladimi, ter staršem, ki svoje otroke spodbujajo pri aktivnostih v našem gasilskem društvu in jih vozijo na vaje.

Anja Plazar

DRUŠTVENA VAJA

Letošnja društvena vaja je poteka 7. oktobra s pričetkom ob 7. uri na gospodarskem posloplju kmetije Majcen v Gaju.

Vaja je bila sprožena brez javnega alarmiranja preko odzivnikov in mobilnih telefonov. Na vaji so sodelovali domači operativni člani ter operativci iz PGD Veliki Cirknik in PGD Tržišče. Namen vaje je bil preigrati situacijo požara na ostrejšu gospodarskega posloplja z vso razpoložljivo tehniko omenjenih društev. Namišljeni požar ostrejša na gospodarskem posloplju je bil uspešno lokaliziran. Primerno so bili zavarovani tudi objekti v neposredni okolici. Preizkušen je bil tudi talni hidrant v bližini objekta. Pri reševanju in zavarovanju objektov je bilo vključeno tudi črpanje vode iz velikega rezervoarja požarne vode, ki se nahaja v neposredni bližini objekta.

Po vaji je bila opravljena strokovna analiza, iz katere je bilo razvidno, da je vaja pokazala veliko zahtevnost objekta v primeru intervencije.

Mažoretno društvo Šentjanž - fotoreportaža

Nastop skupine junior

Uvodna točka mažoret, ples v temi

Nastop skupine kadet

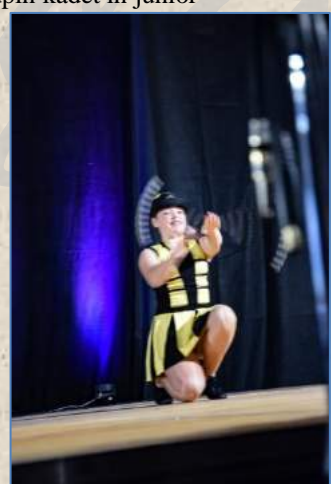
Skupni nastop skupin kadet in junior

Predsednica Mažoretnega društva Šentjanž s predstavniki gostov in povezovalko večera

Solo točka Hane Gorenjc

Solo točka Julije Lamovšek

Otroški pevski zbor OŠ Milana Majcna Šentjanž

Večer je popestril tudi ansambel Pogum

Šentjanški jurjevalci

PRIZNANJE OB 10-LETNICI DELOVANJA

Priznanje krajevne skupnosti Šentjanž ob 10-letnici delovanja Šentjanških jurjevalcev je za nas pokazatelj, da smo na pravi poti. Da so Šentjanci opazili, da zelo radi prepevamo in da smo koristni tako sebi kot širši družbeni skupnosti. Pevci smo hvaležni za to priznanje.

Deset let ne mine kar tako čez noč. Začeli smo s starim običajem "jurja pet". Vsako leto nas je bilo več pevcev. Nazadnje smo ujeli še Metoda, "ljubljansko srajco", ki nam je prislunil in videl, da radi pojemo. Da pa ne bi peli samo "jurja", smo se odločili, da poskusimo še kakšno drugo pesem. Z narodnimi pesmimi smo začeli na predlog Društva vinogradnikov Šentjanž in se naučili tudi nekaj vinskih. Da bi pokrili večino potreb v našem Pušel'cu Dolenjske, smo v svoj repertoar dodali tudi nekaj cerkvenih, božičnih in drugih priložnostnih pesmi. Tako naš repertoar obsega preko 100 pesmi, ki jih obvladamo z notami ali brez.

Smo osemčlanska vokalna zasedba, ime smo si izbrali po domačem kraju in po starodavnem običaju, ki ga ohranjamo kot ljudsko izročilo svojih dedov in očetov. Pevci v skupini pa smo: **Toni Repše in Stane Repovž** (prvi tenor), **Jože Livk in Milan Sotlar** (drugi tenor), **Igor Jevševar in Stane Cugelj** (bas) ter **Matej Renko in Metod Pečar**, ki je hkrati vodja skupine, (bariton).

Šentjanški jurjevalci nastopamo na prireditvah v domačem

kraju in po mnogih ostalih slovenskih krajih — najraje na prireditvah, ki so povezane z vinom in trto, kjer z velikim veseljem zapojemo tudi Pesem o trti, ki jo je za skupino priredil naš vodja, besedilo pa je napisala domačinka **Marija Bajt**. Naša pesem se vsako leto razlega ob postavitvi društvenega klopotca v vinogradu člana domačega društva vinogradnikov z najbolje ocenjenim evičkom na Tednu evička.

Radi pa presenetimo tudi slavlence ob okroglih obletnicah in godovih. Poleg tega ohranjamo še star ljudski običaj, ki se imenuje voglarjenje, kjer na ohceti pred polnočjo obiščemo svate ter mladoporočencema zapojemo priložnostno pesem. Sodelovali smo tudi na Evropskem večeru Lojzeta Peterleta v Klubu Cankarjevega doma v Ljubljani. Da ne pozabimo omeniti nastopa na sejmu Vino, kjer smo prepevali na Gospodarskem razstavišču tudi na razstavnem prostoru Nedeljskega dnevnika in pobudnika Toneta Fornezija - Tofa. Na Ljubljanski vinski poti spomladi in na Martinovanju v Ljubljani novembra smo že skoraj domači. Veliko lepih spominov in doživetij imamo na ta pretekla leta, ki so za nami. Na leto imamo tudi do 50 nastopov.

Kako naprej? V mislih imamo nadaljevati zastavljeno delo. Prepevali bomo vse dotlej, dokler nas bodo hoteli ljudje poslušati. Čisto enostavna formula, kaj ne?

M.S.

Legendarni počitniški doživljaj

Z družino smo odšli na dopust na hrvaško obalo. Na meji so nam dali letak od Aquaparka.

Na morju smo se imeli zelo lepo, čeprav sem doživel srečanje z meduzo. V Vrsarju smo preživeli tri dni in po tem smo se odpravili proti domu. Mami in očija sem že od vsega začetka prosil, da odidem v Aquapark. Privolila sta in res smo na poti z morja odšli v Aquapark v Novigradu.

Pred vhomom je bila dolga kolona, a zdržali smo in dobili karte. Odložili smo stvari na ležalnike in se preoblekli. Mami je odšla v miren bazen, midva z očijem pa v bazen z valovi, ki so bili precej večji, kot sem mislil, saj so bili visoki tudi do dva metra. Potem sva odšla v črni bazen, ki je bil zelo strm in te je v vodo vrglo z vso silo. Res je bilo zabavno. Odšla sva tudi na

tobogan, po katerem si se moral spustiti z blazino; bilo je enkratno. Po vsem tem smo odšli na kosilo, kjer sem prvič poskusil vafle s čokolado. Po kosilu sva z očijem pričala mami, da smo odšli na družinski tobogan.; bilo je zabavno, čeprav se je mami malo bala. Ko smo prišli dol, sva se z očijem domenila, da je on odšel na dva zelo visoka tobogana, jaz pa na malo nižja. Na koncu pa sva šla še na rumeni tobogan. Spust je bil legendaren. Po vseh teh dogodivščinah smo se morali odpraviti domov.

To so bila nepozabna doživetja in tega dne res ne bom nikoli pozabil. Ko smo se peljali proti domu, smo sklenili, da se naslednje leto zopet vrnemo.

Matevž Orešnik, 6. razred OŠ Milana Majcna Šentjanž

Moje poletne počitnice

Ob koncu šolskega leta sem se veselila poletnih počitnic, saj sem komaj čakala, da bom odšla na morje. Sredi julija sva se z mami res odpravili v Izolo, v hotel Belvedere. Bili sva v vili. V hotelu je bil notranji bazen, z mami pa sva se prvi dan odpravili v zunanjšega in skupaj plavali.

Naslednji dan po zajtrku sva se z »buskom« odpeljali skozi nasad oljk na belvedersko plažo. Odšla sem na pomol in skočila v morje. Z mamo in teto smo plavale do meje, naprej pa

so bile ladje. Mami je bila zelo vesela, da sem zmogla preplavati takšno razdaljo. Kmalu je prišla še mamina sodelavka s hčerko. Plavali sva z mojo blazino in bilo je super. Zvečer sva se spet videli na večerji.

V petek se je »busek« pokvaril, tako da smo se na plažo peljali s kombijem. V nedeljo pa sva morali domov.

Počitnice na morju so bile nepozabne.

Maja Krajnc, 6. razred OŠ Milana Majcna Šentjanž

Osmošolci in devetošolci na obrtnem sejmu v Celju

V sredo, 13. septembra, smo se učenci 8. in 9. razredov iz OŠ Krmelj, Šentjanž in Tržišče z avtobusom odpeljali na Mednarodni obrtni sejem v Celje.

Ko smo prispeli pred vhod, so nam razdelili liste, ki so nam omogočili brezplačen vstop. Osmošolci in devetošolci iz Šentjanža smo se razdelili v dve skupini in se podali v spoznavanje novih poklicev. Prejeli smo tudi broške in delovne liste za lažjo orientacijo.

Predstavili so nam nekaj novih poklicev in lahko smo vprašali, kar nas je zanimalo, da smo lahko rešili učne liste. Po tem skupnem delu pa smo imeli dve prosti uri za raziskovanje in ogled sejma. Hodili smo v manjših skupinah. Z Lejo sva se imeli odlično. Spoznali sva veliko novih ljudi, prijateljev, s katerimi sva se zelo dobro ujeli. Ogledali sva si tudi stojnice in si kupili pokice; poznavajo jih že od prej iz oddaje Štartaj Slovenija.

Ob 12. uri smo se začeli zbirati za odhod proti domu. Celo pot smo na avtobusu obujali spomine na to dopoldne, ki mi bo zagotovo ostalo v spominu.

Sara Žganjar, 8. razred

Del razmišljanja Jožice Bec ...

Za obisk na MOS v Celju, ki nam ga je omogočila Občina Sevnica, smo izvedeli že nekaj dni prej in takrat sem bila navdušena. Hvala!

Pot do Celja je bila prijetna, saj smo poslušali in peli domačo glasbo. Ko smo prispeli, smo odšli v eno izmed dvoran, kjer so nam predstavili nekatere poklice s pomočjo vprašalnikov, ki smo jih dobili. Pri tej predstavitvi ni bilo poklicev, za katere se zanimam; predstavljeni so bili predvsem tisti, za katere so potrebne 3- ali 4-letne šole. Meni osebno to ni bilo všeč. Razveselila pa me je predstava, v kateri so plesali Japonci ob njihovi tradicionalni glasbi. Čisto proti koncu smo se s skupino odpravile do vojašnice. Pot domov je hitro minila.

Preživeli smo še en zanimiv dan.

Jožica Bec, 8. razred

Leja Musar je med drugim napisala:

Okoli devete ure smo prispeli v Celje. Priznam, da na sejmu še nisem bila, zato sem se ga zelo veselila. Tam so bili tudi drugi otroci iz osnovnih in srednjih šol, in to z vseh koncev Slovenije.

Razdelili smo se v skupine in z učiteljico smo odšli v zgornje prostore sejma, kjer so bili predstavljeni poklici, kot je tesar, keramičar, električar, pek, slaščičar ... Zelo mi je bil všeč poklic slaščičarja in peka, saj nam je gospa povedala veliko zanimivosti o teh dveh poklicih in ker smo sladkosnedi, smo lahko nekaj dobrot, ki so jih pred našimi očmi pekli dijaki te šole, tudi poskusili.

Ko smo imeli nekaj časa prosto, sva s sošolko Saro spoznali nove prijatelje iz Kranja in Rogaške Slatine. Izmenjali smo si tudi telefonske, da bomo lahko ostali v stikih.

Čas, ko smo bili na sejmu, je minil skoraj prehitro. Ostal mi bo v spominu tudi zaradi novih prijateljev. Iskrena zahvala Občini Sevnica za prost vstop na MOS v Celju.

Leja Musar, 8. razred

List iz mojega dnevnika

Pisati dnevnik je zelo zanimivo, še bolj zanimivo pa ga je čez nekaj časa ponovno prebrati.

Sobota, 27. oktober 2018

Dragi dnevnik!

Danes je spet sobota. Vendar to ni navadna sobota kot ostale, ampak je nekaj posebnega. Danes sem bila v šoli. Verjetno si se vprašal: »Kaj?« Ne, ne, to ni prav nič čudnega. V šoli smo imeli delovno soboto.

Vstati sem morala že ob šestih, čeprav bi lahko spala vsaj do desetih!!! Oblekla sem se, pozajtrkovala in se odpravila v šolo. Iz našega razreda so od štirinajstih prišli samo trije!, saj so imeli ostali druge aktivnosti.

V šoli smo dobili malico, ki smo jo pospravili v nahrbtnike.

Ker ni deževalo, smo šli na pohod, drugače pa bi imeli pouk po

petkovem urniku. Ampak vreme se je kmalu premislilo in začelo je deževati. Skoraj naenkrat so se po vsej koloni razprli dežniki.

Po nekaj kilometrih hoje smo prišli do cilja; do spomenika Milana Majcna in Jančija Mevžlja ob ruševinah Vodenikove hiše v Murncah. Tam so nas pričakali mlajši učenci, ki so šli po malo krajši poti. Poslušali smo vojno pripoved gospe Rezke Repovž, torej pripoved o dogajanju v času Milana Majcna in Jančija Mevžlja, nato pa smo se skupaj vrnili v šolo, od koder smo odšli vsak proti svojemu domu.

Bil je zanimiv, čeprav sobotni dan.

Gaja Ana Gorenc Markovič, 8. razred, OŠ Milana Majcna Šentjanž

Projekt Rastem s knjigo in obisk v splošnoizobraževalni knjižnici v Sevnici

V sredo, 17. oktobra, smo se učenci 7. razreda v okviru projekta Rastem s knjigo s šolskim avtobusom odpeljali v sevniško knjižnico. Ob prihodu smo se razdelili v dve skupini. Ko smo si ogledali spodnji del in nam je knjižničarka predstavila njihovo knjižnico, smo odšli v prvo nadstropje. Tam smo si najprej ogledali sobo, kjer imajo domoznansko literaturo. Videli smo tudi sliko Sevnice nekoč in danes.

Delo smo nadaljevali z iskanjem knjig v programu COBISS. S pomočjo računalnika smo rešili učni list; preverjali smo, če imajo v knjižnici določene knjige.

Ob koncu obiska smo si ogledali še kratek film o knjigi Nataše Konc Lorenzutti Avtobus ob treh, ki jo je vsak od nas dobil kot darilo. Veseli smo se z avtobusom odpeljali nazaj v šolo, kjer smo nadaljevali s poukom.

Julija Lamovšek, 7. razred, OŠ Milana Majcna Šentjanž

Ogled razstave in mesta Štanjel

V soboto, 27. oktobra, smo se tri učenke iz naše šole Leja Musar, Katja Strnad in Sara Žganjar ter učenka iz Osnovne šole Tržišče skupaj z mentorico Tjašo Hribar Brce odpravile na zaključno prireditev natečaja »Po Fabianijevih poteh« v primorsko vasico Štanjel.

Ob 13. uri smo se odpravile proti Primorski. Vse očarane nad Štanjelom smo se sprehajale po mestecu Štanjel, Ferrarijevem parku in odšle smo tudi na stolp, v katerem je bila razstava ... Organizatorji prireditve so nam pripravili zanimivo detektivsko igro. S pomočjo slik smo morale poiskati 10 točk, ki so bile na fotografijah. Ko smo našle vse točke, smo iz dobljenih črk sestavile geslo. Moram priznati, da nam je iskanje vseh skritih predmetov povzročalo kar nekaj težav. A na koncu nam je uspelo in dobile smo pravo geslo, ki je bilo podtalnica. Ker smo imele še dovolj časa, nam je učiteljica razkazala Štanjel, nato pa smo si ogledale prireditev.

Proti večeru so odprli tudi razstavo sodelujočih izdelkov na natečaju, med katerimi so bile tudi naše štiri slike. Vse ponosne, saj smo dosegle bronasta priznanja na mednarodnem natečaju, smo se fotografirale poleg izdelkov. V večernih urah

smo se odpravile proti domu. Štanjel je res čudovita vasica na vrhu hribočka s čudovitim razgledom na Primorsko in Alpe.

Sara Žganjar, 8. razred, OŠ Milana Majcna Šentjanž

Zaključek Evropskega tedna mobilnosti

V petek, 21. septembra, smo ob zaključku Evropskega tedna mobilnosti učenci od 6. do 9. razreda OŠ Milana Majcna Šentjanž odšli v Tržišče.

Preden se je kulturna prireditev začela, smo pomalicali, saj smo prehodili 7 km iz Šentjanža do Tržišča. Na prireditvenem prostoru nam je najprej zapel združeni pevski zbor Sonček, nato pa nas je pozdravila ravnateljica OŠ Tržišče Zvonka Mrgole. Učenci OŠ Tržišče so pripravili zanimiv kulturni program. Nekaj pozdravnih besed sta nam namenila tudi župan Srečko Ocvirk ter najboljši slovenski motokrosist Tim Gajser.

V nadaljevanju nam je policija predstavila policijsko opremo in kombi. Predstavljena so nam bila tudi električna kolesa in avto toyota hibrid. Med predstavitvijo opreme in vozil nam je Tim Gajser dajal avtograme, z njim pa smo se lahko tudi fotografirali.

V Tržišče je ob zaključku Evropskega tedna mobilnosti prišlo veliko mladih, in to iz vseh šol naše občine.

Ob dvanajstih smo se veseli odpravili na avtobus in se odpeljali v Šentjanž.

David Vozelj, 6. razred, OŠ Milana Majcna Šentjanž

Imamo novo kuhinjo in jedilnico

V torek, 20. novembra, sta nam kuharici prvič pripravili malico in kosilo v novi šolski kuhinji. Z veseljem smo pojedli in spoznavali tudi našo novo jedilnico.

Učenci 6. razreda so povedali:

Sedaj, ko jemo v čisto novi jedilnici, mi je veliko bolj všeč. »Južnamo« na pladnjih in hrano si lahko s pulta vzamemo sami. Všeč mi je tudi, da ne jemo več na hodniku. (Patrik Prijatelj)

Sedaj je super, saj nam ni treba paziti na mize na hodniku. (David Vozelj)

Zelo sem vesela, da imamo novo kuhinjo in poleg nje jedilnico. Vesela pa sem tudi zato, ker nič več ne hodimo skozi zbornico. (Petra Knez)

Zelo mi je všeč nova jedilnica. Komaj sem čakala na ta dan. Všeč so mi novi pladnji in razporeditev. (Zala Krmelj)

Tehniški dan čebelarstvo

V četrtek, 15. novembra, smo imeli učenci 4. razreda OŠ Milana Majcna Šentjanž tehniški dan. Posvetili smo ga čebelarstvu in prjdnim čebelam. Najprej smo se poučili o panjskih končnicah, potem pa je vsak od nas poslikal svojo. Izdelali smo tudi veliko drugih stvari iz odpadnega materiala: čebelnjake iz odpadnih škatel, čebele, različna satovja ...

Izdelali pa smo tudi hotel za žuželke. To pa zato, da ohranimo ravnovesje v naravi. Če čebel in žuželk ne bi bilo, tudi mi ne bi obstajali. Zato vas naprošamo, da skrbite za naravo in ne ubijate žuželk.

Jaka Hočevar, 4. razred, OŠ Milana Majcna Šentjanž

Novoletni bazar

Na naši šoli že vrsto let poteka Novoletni bazar. Tako je bilo tudi letos. Vsi učenci šole smo že teden prej imeli tehniški dan, kjer smo izdelovali izdelke za prodajo. Pri izdelovanju smo učenci zelo uživali. V torek, 27. novembra, pa smo se ob 16. uri zbrali v Kulturni dvorani Šentjanž. Pred prodajo smo imeli

kulturno prireditev. Na njej so se predstavili zbori OŠ Milana Majcna Šentjanž in posamezniki, ki so želeli pokazati svoj talent. Prireditev je bila lepo obiskana in vsem se najlepše zahvaljujemo za nakup novoletnih izdelkov.

Učenci in učitelji OŠ Milana Majcna Šentjanž

Meta Repovž – chefinja tradicije 2019

Da je Slovenija gastronomsko prepoznavna dežela, ki se lahko primerja s kulinariko na svetovni sceni, ni nikakršna skrivnost. V mesecu novembru je v hotelu Union v Ljubljani potekala gala prireditev, kjer so se poklonili izidu prvega samostojnega vodnika Gault&Millau Slovenija. Le-ta zajema restavracije, ki izpolnjujejo kriterije Gault&Millau, zato ni nikakršno presenečenje, da je vanj uvrščena tudi Gostilna Repovž, za kar jim iskreno čestitamo.

S svojo kreativnostjo in ljubeznijo do slovenske tradicionalne kuhinje s pridihom moderne kulinarike pa si je **Meta Repovž** prislužila prestižno nagrado **chefinja tradicije 2019**. Iskrene čestitke ob laskavem nazivu, ki ni le potrditev večletnega dela, ampak tudi, da ima Meta resnično občutek za spajanje okusov in sestavin, kar lahko s svojimi brbončicami okusimo tudi sami.

Kaj so zapisali v zgoraj omenjenem vodniku, pa si lahko preberete spodaj:

»Gostilna Repovž ni samo ena najboljših slovenskih gostiln, ampak tudi eko kmetija oziroma domačija, na kateri s srcem dela vsa družina. Na vratih vas bo sprejel napis: »Za dobre duše in radovedne želodce«, zato ni čudno, da se pri njih dobro počutijo tako domačini, ki radi kakšno razdrejo za lokalnim šankom, kot gostje, ki so prišli od daleč potešit lakoto, kupit kaj za pod zob ... V kuhinji vse poteka pod umirjeno roko chefinje Mete Repovž, katere kuhinjska filozofija je zelo preprosta, vezana na tradicijo, spomine iz otroštva in mladosti ter na produkte njihove kmetije in bližnje okolice. Čeprav se močno naslanjajo na tradicijo, jo pri Repovževih nenehno dopolnjujejo z novimi izzivi, zato ekološko hrano strežejo na moderen in kreativen način. Skoraj vse, kar dajo na mizo, zraste na njihovi zemlji, kar zahteva ogromno časa, fizičnega dela in znanja. Ker je chefinja vsak dan v stiku z zemljo, kmetijo in naravo, na sestavine gleda čisto drugače, na nek način ožje, vendar se lahko zato, kot je prepričana, vsaki bolj posveti, saj jo pozna od semen naprej. Ni ji mar za lesketajoči se prah, ki se dviga okrog zvezdniških kuharjev, sama je najbolj zadovoljna, da njeni krožniki, ki govorijo sami zase, odražajo bogato dolensko zemljo. Njen glavni uspeh je, da

kljub vsem viharjem, ki kar naprej divjajo okoli nas, še vedno z veseljem dela v kuhinji in se pri tem drži svoje filozofije, še lepše pa je, da so to posvojili tudi otroci, ki nadaljujejo tradicijo, da s strastjo in spoštovanjem vsak dan odpirajo vrata gostom. Negovanje in spoštovanje tradicije, ljubezen do lokalnih, ekoloških sestavin, ki jih večinoma pridelajo sami, globoko spoštovanje do narave, predvsem pa iskrena strast in predanost, toplina in domačnost. Naziv chefinje tradicije 2019 ne bi mogel iti v boljše roke.«

Vir: Vodnik Gault&Millau Slovenija 2019

Otvoritev nove infrastrukture na Velikem Cirkniku

V soboto, 27. oktobra, smo na Velikem Cirkniku pripravili slavnostni dogodek ob zaključku infrastrukturne posodobitve središča kraja. V središču vasi smo z investicijo, ki je bila financirana iz občinskega proračuna in je skupaj znašala okrog 115 tisoč evrov, pridobili nove infrastrukturne pridobitve: nov asfalt, pločnik, javno razsvetljavo, urejeno odvodnjavanje, urejen ekološki otok ter novo avtobusno postajo za naše najmlajše. Veseli smo tudi posodobljenega dela vodovodnega odseka s pridobitvijo dveh hidrantov, ki smo ju v mesecu požarne varnosti že preizkusili na društveni vaji PGD Veliki Cirknik.

Otvoritveni dogodek so s pesmijo pospremili Šentjanški jurjevalci, nato pa so zbrane vaščane nagovorili domačin German Lamovšek, župan Srečko Ocvirk in župan sosednje občine Šentrupert Rupert Gole, ki je našemu županu podaril projektno dokumentacijo za izgradnjo mrliške vežice, ki bo v našem kraju naslednji večji projekt. Za konec je župnik Jakob Trček blagoslovil novosti, ki smo jih v kraju zelo veseli. Sledilo je prijetno druženje ob dobrotah, ki so jih pripravili domačini.

Polonca Krnc
Foto: Lea Tori

Po 50 letih ponovno sedli v šolske klopi

Od vsega, kar v življenju doživimo, ostane tisto, kar hočemo, da ostane. Spomini, neizpete življenjske melodije, dobre želje ... zato vedno nekaj ostane, da lahko gradimo in ustvarjamo dalje ... In vse lepe stvari, ki so nam podarjene, nam dokazujejo, da življenje ni le to, kar vidimo z očmi.

Mineva že 50 let, od kar smo zapustili šolske klopi. Želja po ponovnem srečanju je bila neizmerna, kajti 50 let, kar nismo več otroci, nas je nehote opominjala na srečanje.

31. oktobra smo se srečali na dvorišču pred osnovno šolo v Šentjanžu, pred tisto šolo, kjer smo se pred 50 leti razšli in se raztepli po svetu. Tudi v Avstrijo, Nemčijo, Ameriko. Namen našega srečanja je bil skupno druženje, pa tudi obisk prostorov in razredov osnovne šole, kjer smo nehali guliti šolske klopi davnega leta 1968. Odziv je bil zelo dober, saj je od vseh zapisanih v redovalnici prišlo 24. Tudi naša najboljša razredničarka, "tovarišica" Erika Petrič Medved, je prišla na srečanje. Vesela je bila povabila, mi pa še bolj druženja z njo. Zdajšnja ravnateljica Meri Berce nam je z veseljem dovolila sprehod po šoli, čeprav je rekla, da je šola razmetana, ker so v gradnji. Ker gradnja pomeni napredek in izboljšanje pogojev za delo, nismo opazili skoraj nobene razmetanosti. Hvala vam za to.

V "naši" učilnici smo obujali spomine in dogodke iz preteklosti. Spomin je bil še kako živ. Tudi nasmejali smo se ob kakšni prijetni "lumpariji".

Na pokopališču smo obiskali naše sošolce, ki niso več med nami in jim prižgali svečko. Tudi naša prva učiteljica Pepca Rau je bila deležna šopka rož in sveče, kajti par dni pred našim srečanjem je bil njen pogreb. Pa tako smo se veselili srečanja z njo.

Druženje smo nadaljevali v Hiši vina pri Jamškovi na Kamenskem. Bili smo deležni prijetnega sprejema. Tu je bila

končna postaja našega druženja. Od strani gostitelja smo bili odlično postreženi z dobro hrano in pijačo. Hvala vam.

Z razredničarko smo se pogovarjali o tistih časih. Za njen trud z nami smo se ji zahvalili z govorom in s šopkom rož. Tudi ona je prinesla za vsakega "njenege" učenca darilo. Ko je odhajala domov v Koper, smo si pomahali v pozdrav z obljubo, da se najkasneje čez pet let zopet srečamo, saj čutimo veliko povezanost vseh sošolcev, kajti naša EMŠO nas opominja, da se naše vrste žal "redčijo".

To sicer ni bilo naše prvo srečanje po končani osnovni šoli. Prvič smo se zbrali po dvajsetih letih vstopa v šolo, nato pa na vsakih pet let, petdeseta obletnica pa je vendarle nekaj posebno svečanega.

M.S.

Novo v Hinjah

15. novembra smo v Hinjah dočakali odprtje obnovljene ceste, za kar smo zelo hvaležni. Tudi vreme je prispevalo k dobremu razpoloženju.

Ureditev te ceste, če se malo pesniško izrazim, ima že dolgo brado, saj smo pred tem že dvakrat hoteli imeti boljšo cesto, a nismo imeli volje, ali pa se nismo znali dogovoriti. Ker gre v tretje rado, nam je končno uspelo. Torej rečemo lahko, da ta cesta spada med plodove jeseni letošnjega leta. Moram pohvaliti dobro sodelovanje vaščanov, Sveta KS Šentjanž in njihovega predsednika Boštjana Krmelja, ki nam je vlil pogum za akcijo in nam marsikaj koristnega svetoval. Zelo hitro je obljubil financiranje asfaltne prevleke, verjetno je mislil, da nam tudi tokrat ne bo uspelo, a kot vidite, nam je. Spodnji stroj ceste, mi pravimo zemeljska dela, je bil strošek vaščanov, medtem ko je bila asfaltna prevleka strošek Krajevne skupnosti. Za zadnji sloj oz. fini planum smo se dogovorili, da ga časti Občina Sevnica.

Najprej gre velika zahvala vsem članom Sveta KS, ki so podprli ta, za nas velik izziv in projekt. Hoteli smo urediti celotno traso in ne samo 350 metrov najbolj naseljenega dela vasi. S tem se je strošek povečal, a smo našli skupni jezik z vsemi udeleženci. Vaščani pa smo imeli še eno veliko željo. Na predlog Jožeta smo sklicali "odgovorne" za glavno cesto Šentjanž–Cirknik. Radi bi imeli na tem ravnem delu ceste bolj pregleden teren in tudi dvignjen nivo ceste. Vsi smo bili mnenja, da bi bil ta poseg zelo koristen za varen promet. Ta projekt je financirala Občina Sevnica. Torej ena velika zahvala županu, da je stal za tem projektom. Gradbeni odbor je bil izvoljen na zboru vaščanov. Predsednik je postal Mitja Vidmar, Zdravko Maren, Janez Debenc in Marko Kuhar so bili člani, zapisnikar pa Milan Sotlar. Pripravili smo vse možne uporabne podatke (tudi s pomočjo občinskih strokovnjakov in predsednika KS). Pripravili smo pogodbe, določili višino prispevka za sanacijo ceste. Z vsemi pogodbami smo obiskali stranke in s podpisom so potrdile znesek, ki jim je bil določen.

Sklenili smo tudi pogodbo z izvajalcem in točno določili potrebne posege na trasi. Odločili smo se za domačina Andreja in njegovo skupino.

Pred samim začetkom zemeljskih del smo imeli tri akcije. Posekali smo drevje ob trasi, ki je bilo v napoto pri izvedbi del, sodelovali in nadzirali smo delo na trasi in po potrebi prišli v pomoč. Upoštevali smo tako želje posameznikov kot strokovno obrazložitev izvajalcev. Priliv financ je bil soliden, le pri treh strankah se je malo zataknilo, vendar z urgenco in opominjanjem se je večina dolžnikov pozitivno odzvala. Problem je nastal pri obračunu, kjer je stranka na koncu vasi poravnala samo polovico podpisanega in dogovorjenega zneska. Z aneksom k pogodbi z izvajalcem smo določili še dodaten propust čez cesto in še 60 m³ potrebnega gramoza. Za ta dodatek smo se odločili člani gradbenega odbora in ga tudi na predlog samoiniciativno poravnali. Znesek aneksa je bil 600 €, skupen strošek zemeljskih del in navoz gramoza pa 15.090 €. Vse to za 1.160 metrov dolg odsek. Po končani izvedbi del smo sami naredili še dve izboljšavi, dva propusta. Kar nekaj vaščanov je pomagalo pri tej akciji.

Največja zahvala vsem vaščanom Hinj, da so verjeli v gradbeni odbor in v cilj, ki smo si ga zastavili. Hvala vsem, ki ste v prostovoljnih akcijah sodelovali. Vsem gospodinjam za malice in pijačo. Tudi naključno mimoidoči so se obrnili in nam prinesli pijače. Zahvala gre tudi celotnemu gradbenemu odboru. Posebej hvala Zdravku, ki nas je kar malo priganjal, da ne bi zaspali. Hvala tudi "stricem iz ozadja". Ne v slabšalnem pomenu kot v politiki, ampak v zelo pozitivnem smislu. Brez njih ne bi bilo tega, kar danes dajemo v uporabo. Gospod župan, hvala za podporo pri akcijah in za finančna sredstva za izvedbo. Predsednik KS, hvala za pomoč, napotke in usmerjanje, prav tako hvala članom Sveta KS. Brez njih danes ne bi bili tukaj. Andrej Prijatelj — izvajalec del, hvala tebi in celotni tvoji ekipi za izvedbo in za dobronamerne predloge.

Milan Sotlar

**PGD Šentjanž zbira naročila za gasilne aparate na prah.
Cena aparata S6 je 29,04 €, aparata S9 pa 35,87 €.**

V ceno je vključen DDV.

**Zainteresirani krajan naj pokličejo na telefonsko številko
031 248 560 - Simon Šmit.**

Pesmi

MOJ KRAJ

O, dragi Ti, moj kraj,
morda ti lepše bo,
ko nov veter bo zavel,
morda boš zacvetel in se še bolj prevzel,
kot že sedaj,
ko tvoj cvet ljudi varno »za pečjo« sedi,
medtem ko tisti redki delajo kar nekaj ...
Kdo ve zakaj?
A menda ne zate in še za večji tvoj sijaj ...
Kajti vsem, ki imajo se za kaj, je škoda časa le
za to,
da bi si soboto prosto vzeli in si kulture
zaželeli,
al pa šli bi na pohod ...
Ne!
Njih čas je dragocen, ker ni dobička v njem ...

Avtor neznan

LETO ODHITI

Kako mineva čas!
Naenkrat narava pokaže
jesenski obraz.
Leto pomeni
le minuto v večnosti.
Komaj pomlad se rodi,
že vročina poletja izzveni,
jesen se tiho
v toplini barv izgubi.
Zima z ledenimi pozdravi
kmalu seže v dlani.
Leto odhiti.

Marija Bajt

BOŽIČNA USPAVANKA

Ljubljeno detece, spi,
v čudežni noči rojeno si,
ptički že sladko spiyo,
pašniki počivajo,
žarek mehke svetlobe
te nežno poljublja na lice,
nad tabo bdita dve srci,
Jezušček, sklopi oči.

V hlevcu se ugnezdil mir,
greje te domačih živali dih,
začujejo se hvalospevi,
celo nebo je v svetli gloriiji,
angeli od sreče pojo,
božjo slavo prepevajo,
pastirji k tebi prihitijo,
skupaj z angeli te počastijo.

Dušam prinašaš svoj mir,
ljubezen tvoja nas reši,
pravi dom odstiraš mi,
biser moj v srcu si ti,
po sončni poti iti si želim,
tvoje usmiljenje občutim,
oaza duši si ti,
ajaj dete, spokojno spi.

Eva Keber

BOŽIČNA SKRIVNOST

O ljubezni sta nežni sanjala,
ko pomlad je cvetove razdala,
zaljubljena roki sta si podala
in večni zvestobi se zavezala.

Tiha želja je v srcih vzknila,
da bi sadove ljubezni dobila,
da kmalu bi detece malo
za srečo na svet prijokalo.

Zdaj božič je;
vse se raduje,
skrbno mamica sinka pestuje;
za praznik so srečo spoznali
in končno družina postali.

Božični zvonovi najlepše pojo,
ob nasmehu je v srcu toplo,
čarobna božična skrivnost
podarja v dušo radost.

Marija Bajt

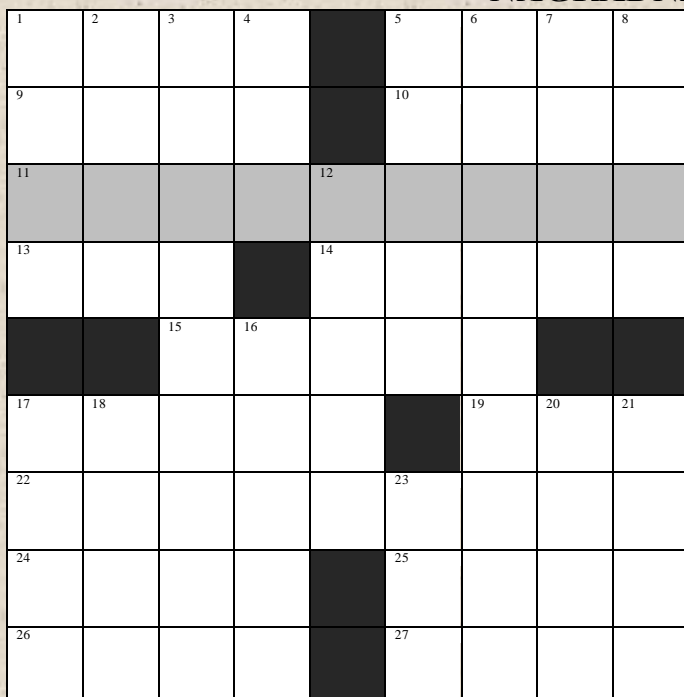

Koledar dogodkov

DOGODEK	DATUM	VABI VAS
Tradicionalni božično-novoletni koncert Godbe Slovenskih železnic Zidani Most z gosti	Torek, 25. december 2018, ob 19.30 v Športni dvorani Šentjanž	Društvo rejcev in ljubiteljev konj Šentjanž Info: Boštjan Krmelj (041 709 287)
Tradicionalni blagoslov konj na štefanovo	Sreda, 26. december 2018, ob 10.30 na parkirišču v Šentjanžu	Društvo rejcev in ljubiteljev konj Šentjanž Info: Franci Strnad (031 873 722)
Pohod k obeležju padlima kurirjema v Jatni	Sreda, 13. februar 2019	Krajevni odbor ZZB NOB Šentjanž Info: Cveta Jazbec (031 825 053)
Redni občni zbor Turističnega društva Šentjanž	Petek, 22. februar 2019, ob 18.00 v Gostilni Repovž	Turistično društvo Šentjanž Info: Petra Majcen (041 392 567)
Redni občni zbor Društva rejcev in ljubiteljev konj Šentjanž	Februar 2019 ob 19.00 V Kulturni dvorani Šentjanž	Društvo rejcev in ljubiteljev konj Šentjanž Info: Boštjan Krmelj (041 709 287)
Redni občni zbor Društva upokojencev Šentjanž	10. marec 2019, ob 11. uri v Kulturni dvorani v Šentjanžu	Društvo upokojencev Šentjanž Info: Fanika Rupar (041 668 066)
Spominska delavnica	Marec 2019	Krajevni odbor ZZB NOB Šentjanž Info: Cveta Jazbec (031 825 053)
Čistilna akcija	1.–7. aprila 2019	Turistično društvo Šentjanž Info: Milena Bregar (040 502 101)

NAGRADNA KRIŽANKA

VODORAVNO

1. rahel vetrič; 5. brusni kamen za koso; 9. ime slovenskega pesnika moderne, Župančič; 10. slog; **11. posebna plača za uspešne ob koncu leta**; 13. ime legendarnega ameriškega bokserja, Muhamed; 14. ameriški matematik, Conrad Potter; 15. posoda z ročajem, dulcem, pokrovčkom, zlasti za nalivanje, kuhanje; 17. ptičja samica; 19. izrastek na glavi; 22. slovenski nogometaš, Etien, ki trenutno igra v Turčiji; 24. alkohol (krajše); 25. nevarna bolezen, AIDS; 26. škotska rodovna skupnost; 27. oseba, ki v govoru uporablja a namesto o.

NAVPIČNO

1. del stanovanja; 2. koralni otok; 3. ženska, ki kaj požira; 4. južnoameriška kukavica; 5. zaščitni klin na osi; 6. priprava za stikanje, stikalo; 7. del obraza; 8. ime slepega slovenskega manekena, Kobilica; 12. večje mesto v dolini Morave, Srbija; 16. ozvezdje ob nebesnem ekvatorju; 17. ženin brat; 18. švicarski narodni junak, Wilhelm; 20. vrsta žita; 21. reka v Nemčiji, po kateri je dobila ime regija Posarje; 23. nadležna žuželka.

Sestavil: Jože Puc

Geslo pod številko 11 vodoravno napišite na dopisnico in jo pošljite do **28. februarja 2019** na naslov: Uredništvo Šentjanškega glasa, Šentjanž 22, 8297 Šentjanž ali pošljite rešitev na info@sentjanz.si. Med prispelimi pravilnimi odgovori bomo izžrebali srečnega nagrajenca.

Nagradno geslo križanke iz prejšnje številke je **POČITNICE**.

Srečna izžrebanka je **Nives Lamovšek iz Šentjanža**. Nagrajenka prejme fen frizuro Frizerstva Zinka, Zinka Žganjar s.p. Nagrado prevzame v salonu v Krmelju. **Iskreno čestitamo.**

Rešitev celotne križanke iz prejšnje številke:

Vodoravno: MULA, POLK, AMOR, UBER, POČITNICE, ARE, OKRAS, VONTA ANALI, LAS, MANEKENKA ANJA, LIRA, NIET, IKAR.

Nagradno vprašanje

PRAVILEN ODGOVOR NA OSTRO OKO IZ PREJŠNJE ŠTEVILKE

Stiskalnica se nahaja v Murncah. Med pravilnimi odgovori smo izžrebali **Marijo Kramžar iz Šentjanža 20**. Nagrajenka prejme fen frizuro Frizerstva Zinka, Zinka Žganjar s.p. Nagrado prevzame v salonu v Krmelju. **Iskreno čestitamo.**

NOVO NAGRADNO VPRAŠANJE

Tokrat vas sprašujemo, kje v naši krajevni skupnosti se nahaja cerkvena na sliki spodaj?

Odgovor na zastavljeno vprašanje napišite na dopisnico in jo pošljite najkasneje do **28. februarja 2019** na naslov: Uredništvo Šentjanškega glasa, Šentjanž 22, 8297 Šentjanž ali odgovor z vašimi podatki pošljite na info@sentjanz.si.

Med prispelimi pravilnimi odgovori bomo tudi tokrat izžrebali srečnega nagrajenca.

Frizerstvo
Zinka

Zinka Žganjar s.p.
Krmelj 21a
041 312 119

Priprave na miren spanec

Vzorci iz narave so tako enostavni in ciklični. In ker smo tudi ljudje del narave, je pomembno, da to znamo opaziti ter jo posnemati.

Prišla je zima. Čas je za izdih. Da se ozremo nazaj, se pogledimo, zaključimo stvari in se poveselimo uspehov ter naučimo nekaj iz tistih manj prijetnih dogodkov.

Tudi kmetija Veles v vasi Svinjsko je v svojem izdihu. Prišel je čas, ko so kmetijo zapustili vsi obiskovalci, prostovoljci in so se programi zavoda Veles zaključili v svojem dogajanju. Ostajajo le še na papirju in porajajo sanje za naprej.

Tako se je zaključil tudi evropski prostovoljski projekt (EVS) znotraj programa ERASMUS+. Marina s Hrvaške in Jakub s Češke, ki sta bila v Sloveniji več kot 6 mesecev, sta odšla domov. Izkušnja, pridobljena z učenjem in prostovoljnim delom, znotraj katere so v ozadju sodelovanje, povezovanje in podpora na več nivojih, je zaokrožena. Zakaj se je za takšno izkušnjo odločila Marina in kaj je z njo pridobila, lahko preberete v nadaljevanju.

«Zame je biti EVS-prostovoljka velikega pomena. Toda najpomembnejše je zagotovo pridobivanje nove življenjske izkušnje: prostovoljno delo, druga država, kraj, ljudje in različni načini življenja. Jaz sem prostovoljka na kmetiji Veles. Ustanovitelja te kmetije sta Petra Jazbec in Janez Jordan.

Kmetija temelji na trajnostnem načinu življenju, kar je bil glavni razlog za mojo prijavo na EVS. Tega ne poznam dobro, sem pa nekaj prebrala in le malo videla. Zaradi zanimanja za trajnost, permakulturo in vrtnarjenje sem se prijavila za ta

projekt. Veliko sem se naučila, vendar sem dobila še veliko več. Povezala sem se z ustanovitelji, veliko sem se naučila o sebi in se osebno razvila. Res sem dobila odlično izkušnjo. Bila sem vznemirjena, ko me je Petra vprašala, ali se želim udeležiti tega projekta, in vesela, ker sem v občutila, da mora biti moj naslednji korak v življenju takšen. Hkrati je bil ta projekt zame velik izziv. Živeti šest mesecev na kmetiji, se udeležiti različnih projektov in delavnic, živeti in delati z veliko ljudmi ... Ob tem sem spoznala veliko dobrega in novega. Prav tako sem imela nekaj osebnostnih izzivov, ampak to je dobro za razmislek in usmeritev, kako se lahko izboljšam na osebni in prostovoljni ravni. Tudi v težkih časih mi je ob strani stala družina. Ta projekt si bom zagotovo zapomnila in vesela sem, da sem del tega kmečkega življenja in družine.»

(Marina Horvat, EVS prostovoljka v Zavodu Veles)

Praznovanje je v slovenščini tako lepa beseda. V sebi skriva praznjenje. Torej, da naredimo prostor novim sanjam, željam in podvigom. Ker če si ne vzamemo časa za ta izdih v svojem življenju, nam vse prehitro zmanjka energije pri novih začetkih. No, načrti za naslednje leto so že definitivno v pogonu. V začetku pomladi najprej praktične delavnice za izdelavo ilovnatih ometov in osnov naravne gradnje, nato sledi ponovno tečaj permakulturnega načrtovanja in cikel dogajanja se bo odvijal. Ampak počakajmo še malo. Dajmo praznovati, zdaj je čas za to. Vse dobro!

Petra Jazbec, direktorica Zavoda Veles, Zavod za trajnostni način življenja, so.p.

Pohvalno ...

Na Potoku so se tudi letos potrudili.

Očitno je šlo priznanje krajevne skupnosti Šentjanž pred leti v prave roke in lepo je, da se eni zavedajo, da so priznanja nova odgovornost in dolžnost, ki jih je potrebno vedno znova in znova potrjevati in se dokazovati ter nikoli zaspati na lovrikah, da te na dolgi rok res kaj pomenijo.

Repovž

VESEL BOŽIČ

IN SREČNO NOVO LETO

www.gostilina-repovz.si

LEKARNA
SEVNICA
Enota Krmelj

PON, SRE, ČET, PET
7.00 - 14.00

TOR
9.00 - 19.00

tel.: 07 81 84 004

POGREBNA SLUŽBA
NOVAK
mokronog - novo mesto

031/611 538 in 041/514 233

Mateja Novak s.p., Stara cesta 12, Straža

Pogrebne storitve opravljamo tudi v Šentjanžu,
na Kalu in Velikem Cirkniku.

Poleg zdravil in medicinskih
pripomočkov lahko pri nas dobite
tudi najrazličnejša prehranska
dopolnila, kozmetiko, otroško
kozmetiko in prehrano.